

[Ingolf Knudsen.]

terne samt af uddannelsessøgendes organisationer, og i hvor stort omfang disse blades udgivelse finansieres af direkte eller indirekte statstilskud?"

(Spm. nr. 431).

Begrundelse.

Undertegnede modtager mange blade fra uddannelsessøgendes organisationer, hvis indholdsmæssige og politiske sigte er så ensidigt, at jeg finder det forkasteligt, om der anvendes skatteyderpenge til disse formål.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (25. september 1974):

Ministeriet er opmærksom på problemet og har tidligere ved flere lejligheder beskæftiget sig med spørgsmålet om dækning af udgifterne i forbindelse med udgivelse af meddelelses- og studenterblade på de højere uddannelsesinstitutioner.

Med udgangspunkt i en konkret sag om ekstraordinært tilskud til den selvejende institution „Avisen ved DtH og DIA“, benævnt „Sletten“, har finansudvalget i skrivelse af 12. januar 1974 (aktstykke nr. 173) givet tilslutning til, at de højere uddannelsesinstitutioner fremtidig bemyndiges til at anvende studenterblade som institutionernes kommunikationsorganer over for de studerende m. fl. i den udstrækning, dette måtte findes hensigtsmæssigt og økonomisk fordelagtigt, og således at institutionerne kan yde betaling herfor inden for den beløbsramme, der ellers skulle have været anvendt til dette formål.

Ministeriet sidder dog ikke inde med en så detaljeret viden om emnet, at man er i stand til at besvare det stillede spørgsmål uden forud indhentede udtalelser fra institutionerne, som man derfor under dags dato har anmodet om efter omstændighederne snarest at meddele de til en fuldstændig besvarelse fornødne oplysninger.

Så snart svarene fra institutionerne foreligger, skal man vende tilbage til sagen.

Af *Inge Fischer Møller* (S) til arbejdsministeren (17. september 1974):

„Agter ministeren at meddele arbejdstilsynet, at et bødekrav må forelægges en virksomhed, såfremt virksomheden ikke efter et

først afgivet påbud med dertil hørende fastsat frist — selvfølgelig med hensyntagen til eventuelle leveringsvanskeligheder med henblik på indkøb af materialer til de sikkerhedsmæssige foranstaltninger — opfylder de givne krav?“

(Spm. nr. 432).

Begrundelse.

Årsagen til, at jeg stiller dette spørgsmål og spørgsmål nr. 434, hænger ikke alene sammen med, at en skærpelse vil have en præventiv virkning i positiv retning, men det hænger også sammen med de senest fremkomne oplysninger om, at virksomhederne ikke overholder de givne påbud.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (25. september 1974):

Arbejdstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om arbejderbeskyttelse og de påbud, der udstedes i henhold til loven, og retter om fornødt sådanne henvendelser til anklagemyndigheden vedrørende strafforfølgning, som påhviler det i henhold til § 47 og § 71, stk. 3, i loven om almindelig arbejderbeskyttelse.

Der ses derfor ikke at være anledning for arbejdsministeren til at foretage en henvendelse som foreslået i spørgsmålet.

Af *Inge Fischer Møller* (S) til socialministeren (17. september 1974):

„Agter ministeren at foretage noget i anledning af, at der nu er ca. 130 arbejdsløse socialrådgivere, og under hensyn til, at der findes ubesatte stillinger i bl. a. socialstyrelsens område?“

(Spm. nr. 433).

Begrundelse.

Udsættelse af bistandslovens ikrafttræden til 1. april 1976 må formodes at være medvirkende til, at der pr. 15. august 1974 var ca. 130 arbejdsløse socialrådgivere. Inden for 1 år må man påregne en væsentlig stigning i antallet af arbejdsløse socialrådgivere.

Under hensyn til situationen på arbejdsmarkedet finder jeg det absolut påkrævet, at socialministeren kommer med et udspil, så det sikres, at der kan gives den fornødne vejledning.